

Ey oğul, olma talibi-badə,
 Getməsin ta ki, izzətin badə.
 Badənin zuri əqli zail edər,
 Adəmi hər fəsadə mail edər.
 Əqləndir şərəfəti-insan,
 Olmasa əql, mərd olur nadan.
 Badə tabı olur şüura hicab,
 Əqli məstur eyləyib meyi-nab ¹
 Veribən simü zər şərab alma,
 Ey oğul, əqlüvə hicab alma...
 Bil ki, ümmül-fəsaddır ² badə,
 Verdi çox xanımınları badə.
 Bir zaman gərçi mən üzüqarə
 Var idim badənuşu meyxarə:
 Mənə mənzil şərabxanə idi,
 Həmdəmim çəng ilə çağanə idi;
 Məclisimdə həmişə hal əhli,
 Mərifət məcməyi, kəmal əhli;
 Həmdəmim hər büti-pərivəş idi,
 Mənə məşrəb şərabı-biğəş ³ idi;
 Arü, namusü, qeyrəti atdım.
 Baş qoyub xüm ³ ayağına yatdım;
 Gecələr məst, ta səhər bəngi,
 Həmbüsatım müğənniyü çəngi;
 Çəkməmiş başıma səhərləyən ⁴
 Olmaz idim durub yerimdən oayğ;
 Gərçi elmü fərasətim çox idi,
 Əhli-fəzl içrə hörmətim yox idi;
 Məst olub xəlq ilə cidal etdim,
 Əqlimi cəhlə payimal etdim;
 Məstlikdən olan zaman huşyar,
 Gördüm əldən gedibdü qeyrətü ar;
 Incinib cümlə yarü ənsarım,
 Qalmayıb kimsənə havadarım;
 Çıxmışam ta ki, məst bazarə,
 Gəlmişəm rast hər dilazarə;
 Əlidaşlı uşaqlar hər yan
 Məni-bədməstə oldu səngzənan;
 Batmışam gül kimi qızıl qanə,
 Dönmüşəm sərbəsər gülüstanə;
 Ta ki, tövfiq oldu həmrəhim,
 Lütfələr eylədi mənə şahım;
 Ta hidayət çirağı saldı ziya,
 Qəlbimi rövşən etdi nuri-xuda.

Eylədim pak camdən tövbə,
Dəxi şürbi-müdamdən tövbə...

-
1	Meyi-nab - saf,	xalis şərab.
2	Ümmül-fəsad	- fəsad anası.
3	Xüm	- küp.
4	Əyağ	- badə.